

Prezenta lucrare conține _____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a**

Anul școlar 2024 - 2025

Limba și literatura română

**Simulare
11 decembrie 2024**

Numele:

Inițiala prenumelui tatălui:

Prenumele:

Școala de proveniență:

Centrul de examen:

Localitatea:

Județul:

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă 10 puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I**(70 de puncte)**

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Întâia dată am văzut-o pe Diana în vacanța care a precedat intrarea mea în clasa a cincea de liceu. Eram la Ocna-Sibiului, în parc, și mă plictiseam pe o bancă. În mână țineam, ca de obicei, o carte pe care n-o citeam. [...]

Nu cred să fi băgat de seamă cineva, în vara aceea, la Ocna-Sibiului, că mă aflu și eu printre vilegiaturiști*, deși tare aș fi vrut să fie altfel. Lumea se ocupa de Diana Slavu. În parc răsuna ecoul numelui ei. Și eu nu știam cine e, cum arată.

De câte ori trecea prin fața mea o femeie frumoasă, mă întrebam dacă nu-i Diana Slavu. Se spunea că nu-i frumoasă, dar adorabilă, încântătoare. Faptul însă că frumusețea ei era atât de discutată mă încredința, că este frumoasă de-a binelea. [...]

Atunci au apărut, coborând din pădure, cu rachete și mingi, patru băieți și o fată. Unul dintre ei rămăsese mai în urmă și striga: „Diana!” Fata avea un păr blond-arămiu, care, în ondulații mari, ajungea până la jumătatea gâtului. Părea că se amuză grozav. Râdea arătându-și dinții strălucitori. Între băieți părea mică (e drept că purta pantofi de tenis), dar, ajunsă în dreptul nostru, s-a desprins de grup și mi s-a părut înaltă. Era foarte subțire și săltată ca un mânz. S-a apropiat de noi și, zâmbind cu dinții, cu părul, cu ochii, în loc de bună ziua, i-a întrebat pe băieții de lângă mine: „Cum merge cu toceala?” și s-a îndepărtat fără ca interelații, puțin năuci, să fi apucat să spună ceva. Am urmărit-o cu privirea. [...] Am crezut că-i nespus de fericită. [...]

În seara aceea, mama și *Fräulein** au strâns lucrurile și au început să împacheteze, sporovăind* amândouă despre schimbările casei. La București, tata a pus să se facă unele reparații ca să-i facă mamei o surpriză. Dar când s-a văzut deodată între zidari, tâmplari, zugravi și vopsitori, i-a scris o scrisoare în care o poftea, amărât, acasă. Mama, la gândul că toți oamenii aceia „umblă pe parchet”, „strică și fură”, a hotărât plecarea a doua zi de dimineață. Pentru mine asta însemna sfârșitul vacanței, însemna să n-o mai văd pe Diana și mai însemna încă ceva: învățasem, din clasa întâi primară până într-a cincea de liceu, la Notre-Dame-de-Sion, așa cum hotărâse mama. Cursul superior trebuia să-l urmez la liceu, cum era dorința tatii și convenția făcută între amândoi de când am fost dată la școală, la șapte ani.

Din cauza unei epidemii de scarlatină, m-am dus la școală abia după Crăciun.

Pe un coridor lung și întunecos, a doua ușă la dreapta, pe o tăbliță scria: Cl. a V-a. Dinătrău se auzea un zgomot infernal. Când am deschis ușa, m-am oprit, speriată de o mulțime de ochi mirați și iscoditori.

Aveam, uneori, în vis, senzația unei căderi de la înălțime, dar totdeauna, înainte de a ajunge la

pământ și a mă face țândări, mă trezeam. Și acum. Tot așa. Așteptam o minune.

Țineam încă mâna pe clanță, ca să pot da înapoi la nevoie, și mă gândeam că ar trebui să simulez un leșin, că altă scăpare nu va veni. Nu mai puteam suporta toate privirile acelea mirate și iscoditoare, care mă țineau ținută în ușa. Atunci, ca printr-un miracol, s-a desprins o uniformă dintre celelalte și m-am pomenit în fața mea cu Diana Slavă. Surâdea, întinzându-mi mâna. Dar eu țineam cu o mână ghiozdanul, și cu cealaltă clanța. Nu știam cum să fac. Diana și-a proptit mâna întinsă pe umărul meu și, cu cealaltă, m-a prezentat clasei cu o emfază* care nu mi-a plăcut.

- Domnișoara Ilinca Dima!

Glumea tot timpul. Râdea pentru orice fleac. Tot ce făcea, tot ce spunea era parcă pus între ghilimele. Diana nu intra pe ușă, irupea*, și avea zilnic ceva de povestit. Totdeauna grăbită, avea părul vâlvoi, ochii ei verzi scăpărau. Parcă o văd, chiar atunci, în prima mea zi de școală, dând buzna în clasă și vestind fetelor că directoarea s-a tuns.

Cine nu o știe pe directoarea noastră – o preadistinsă doamnă cu guler de dantelă și rochie neagră cu o ușoară trenă, cu părul încolăcit în creștetul capului – nu poate înțelege panica și veselia stărnite în clasă.

Dar pe mine această continuă nevoie de a face glume și farse, de a fi permanent în centrul atenției mă dezamăgea, mă irita. Clasa era galeria ei.

La matematici aveam un profesor. Diana îl poreclise „Fie-A-B”, fiindcă, invariabil, își începea lecția trăgând pe tablă o linie cu creta groasă și punând de o parte A și de cealaltă B, spunea: „Fie-A-B”. [...]

Totuși, de câte ori se credea neobservată, cădea pe gânduri, tristă. Părea că se desprinde cu totul de lumea dimprejur, părea că mai e o lume înlăuntrul ei, căreia îi aparține, pe care o lua în serios, în care era gravă. Ochii ei căpătau atunci o culoare întunecată, de nepătruns, ca o apă foarte adâncă. Diana parcă pornea într-o călătorie lungă, subterană, la capătul căreia poate se regăsea pe ea, alta decât aceea pe care o vedea toată lumea. Din zâmbetul ei vesel, zglobiu, nu mai rămânea decât o fărâma tristă.

Cella Serghi, *Pânza de păianjen*

*vilegiaturiști – persoane care se află în vacanță, petrecută în afara locului său de domiciliu;

*Fräulein – domnișoară;

*sprovăi – a spune lucruri lipsite de importanță;

*emfază – atitudine pretențioasă (în scris, în vorbire, în manifestări etc.);

*irupe – a se manifesta brusc și cu putere.

Textul 2

Am început să scriu la începutul după-amiezii și n-am încheiat-o decât când m-a strigat mama de jos, din capul scării, să vin la masă. Vreo 20 de pagini de caiet, pe care le-am scris cu o stranie, necunoscută bucurie; parcă m-aș fi trezit deodată într-una din lumile cărților pe care le citisem, singurele lumi reale și cu sens pentru mine; parcă aș fi scris și eu ca unii din autorii aceștia adevărați – cei pe care nu-i învățam încă la școală – și aș fi scris ca să fiu citit de unul ca mine, iar nu de un profesor, pentru notă. Mazilu avea obiceiul să ne privească zâmbind, în ochi, încercând parcă să ghicească autorul textului celui mai pitoresc*, textul care i-ar fi dat lui prilejul să ne corecteze făcând o sumă de glume, cutremurând întreaga clasă într-o cascadă de hohote. Alegea câteva caiete, apoi se întorcea la catedră și începea să citească. Nu înțeleg cum am știut că, de data aceasta, va alege și caietul meu. Îl priveam cu un zâmbet complice și probabil că gestul acesta cutezător mă făcuse să roșesc pentru că, după ce a șovăit o clipă în dreptul băncii de alături, Mazilu s-a întors și mi-a cerut caietul. [...]

După prima pagină, Mazilu a ridicat ochii din caiet și m-a întrebat: „De unde ai copiat-o?” și, pentru că mă pregăteam să protestez, a adăugat: „Vreau să spun, de unde te-ai inspirat? Din ce carte?”. M-am îmbujorat și am ridicat neputincios din umeri. Mazilu a ghicit încurcătura mea și a reluat lectura cu un zâmbet misterios. La răstimpuri, ca să nu lase impresia că e vorba de o capodoperă, sublinia un adjectiv prea strident sau se întrerupea ca să-mi explice că făcusem o inadvertență*. Dar, când a terminat de citit, m-a privit în ochi și mi-a spus: „Bravo! Sunt nevoit să-ți dau nota zece!...”

A fost prima mea victorie: recunoașterea, în fața întregii clase, că nu mai eram corigentul la limba română de anul trecut. Probabil că Mazilu fusese atât de surprins de povestirea mea, încât a vorbit în cancelarie, căci, la sfârșitul recreației, Moisescu a venit la mine și mi-a cerut caietul. Voia să citească și el aventurile mele onirice*, cu Crivăț-Împărat și toți cei care mai erau și pe care i-am uitat de mult. Un

adevărat triumf pe care, odată ajuns acasă, l-am relatat cu amănunte, deși nu știu dacă am reușit să înduplec rezerva și scepticismul* părinților. (Tata mi-a spus că se va lăsa convins numai după ce va vedea nota zece trecută în carnet, adică la sfârșitul trimestrului.)

Mircea Eliade, *Memorii*

**pitoresc* - (despre stil și limbă) plastic, bogat în imagini, colorat, viu, expresiv;

**inadvertență* - greșeală comisă din neatenție;

**oniric* – privitor la vise, care aparține visului;

**scepticism* - atitudine de neîncredere, de îndoială față de cineva sau de ceva.

A.

1. Completează spațiile libere cu informații din textul 1.

2 puncte

Personajul-narator se numește _____ și a studiat în ciclul primar la _____.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. **2 puncte**

Bagajele sunt făcute de

- a. mama și tata.
- b. mama și fiica ei.
- c. mama.
- d. mama și Fräulein.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**

Profesorul Mazilu citește povestirea lui Mircea Eliade

- a. încruntat.
- b. cu rapiditate.
- c. zâmbind.
- d. alături de colegii de cancelarie.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**

Povestirea creată de elev a fost citită

- a. de părinții lui.
- b. de colegul de bancă.
- c. doar de profesorul de limba română.
- d. de doi profesori.

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Dorința părinților era ca fiica lor să urmeze cursul superior la liceu.		
Diana este cea mai populară dintre colege.		
Profesoara de matematică avea porecla „Fie-A-B”.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Pasiunea lui Mircea Eliade este lectura.		
Elevul este apreciat pentru originalitatea povestirii create.		
Profesorul i-a trecut în carnet nota zece, obținută la tema pentru acasă.		

6. Precizează, în două - trei enunțuri, o trăsătură a tiparului narativ identificată în textul 1, ilustrând-o cu o secvență. **6 puncte**

[illegible]

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, o diferență între atitudinea elevilor față de profesori, așa cum este prezentată în textul 1 și în textul 2, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text.

6 puncte

[illegible]

8. Ce simte Mircea Eliade în momentul când este felicitat de profesorul său? Justifică-ți, în 50 – 100 de cuvinte, răspunsul la întrebarea dată, prin referire la o emoție/sentiment, valorificând textul 2. **6 puncte**

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

9. Asociază fragmentul din opera literară „Pânza de păianjen” de Cella Serghi, cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50-100 de cuvinte, o valoare comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

[illegible]

[illegible]

B.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
- Sunt despărțite corect în silabe cuvintele din seria:
- a. su-pe-ri-or, scep-ti-cis-mul.
 - b. su-pe-rrior, sce-pti-cis-mul.
 - c. su-pe-ri-or, sce-pti-ci-smul.
 - d. super-ior, scepti-cis-mul.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
- Cuvintele subliniate în secvența „Tata mi-a spus că se va lăsa convins numai (1) după ce va vedea nota zece trecută în carnet, adică la sfârșitul (2) trimestrului.” s-au format prin:
- derivare (1), derivare (2).
 - compunere (1), derivare (2).
 - compunere (1), conversiune (2).
 - derivare (1), conversiune (2).

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
- Există o relație de polisemie între cuvintele subliniate în enunțurile din seria:
- „Pentru mine asta însemna sfârșitul vacanței.”; Fata a început să plângă la începutul orei.
 - „Nu mai eram corigentul la limba română de anul trecut.”; M-am născut în luna mai.
 - „Nu mai puteam suporta toate privirile acelea mirate și iscoditoare.”; Are în grădină numai flori.
 - „Își începea lecția trăgând pe tablă o linie cu creta groasă.”; Fiecare elev are în penar o linie.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
- Sensul secvenței subliniate în enunțul „La răstimpuri, ca să nu lase impresia că e vorba de o capodoperă, sublinia un adjectiv prea strident sau se întrerupea ca să-mi explice că făcusem o inadvertență” este:
- a. deseori.
 - b. la un interval fix.
 - c. în pauză.
 - d. din când în când.

5. Selectează, din fragmentul următor, trei verbe aflate la moduri diferite, pe care le vei preciza: „Vreau 20 de pagini de caiet, pe care le-am scris cu o stranie, necunoscută bucurie; parcă m-aș fi trezit deodată într-una din lumile cărților pe care le citisem, singurele lumi reale și cu sens pentru mine; parcă aș fi scris și eu ca unii din autorii aceștia adevărați – cei pe care nu-i învățam încă la școală – și aș fi scris ca să fiu citit de unul ca mine, iar nu de un profesor, pentru notă.” **6 puncte**

Verbul	Modul verbului

6. Alcătuieste o propoziție afirmativă, în care substantivul „caiet” să fie complement indirect (1), și o propoziție negativă, în care adverbul „acasă” să fie atribut (2). **6 puncte**

(1)

(2)

7. Transcrie propozițiile din fraza dată, precizând felul lor și raportul sintactic stabilit între acestea: „Aveam, uneori, în vis, senzația unei căderi de la înălțime, dar totdeauna, înainte de a ajunge la pământ și a mă face țândări, mă trezeam.” **6 puncte**

8. Rescrie corect textul de mai jos, reprezentând un fragment din compunerea unui elev. **6 puncte**

Copii vor să aibe părinți care să le îndeplinească toate visele. Fiecare dintre aceștia doresc să primească de crăciun câte mai multe cadouri. Toți i-au scris lui Moș Crăciun dorințele lor.

Subiectul al II-lea

(20 de puncte)

Scrive o compunere, de minimum 150 de cuvinte, în care să o caracterizezi pe Diana Slavu, personajul din textul 1.

În redactarea compunerii, vei avea în vedere:

- notarea a două date de identificare a personajului (vârstă, ocupație, portret fizic etc.);
- prezentarea, prin câte o secvență comentată, a două trăsături morale ale personajului;
- precizarea a două mijloace de caracterizare diferite, prin care se evidențiază trăsăturile morale prezentate;
- corelarea unei valori personale cu una dintre valorile personajului.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte;
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

[illegible]

[illegible]